

N:o 75.

Af Herr A. W. Wigardt: Derom att skogsåverkan, som sker för afsalu, måtte förklarar vara tjufnad och såsom sådan bestraffas.

De flesta med mig hafva säkerligen med bedröfvelse redan erfarit, huru oroväckande för ett kärt fäderneslands framtid skogsåverkningarne på Statens gemensamma egendom, synnerligast i de Norrländska länen, med ohejdad fart ännu bedrifvas, uppmuntrade genom mäktige sågverksegares under många tiotal af år fortsatta uppköp af åverkadt virke.

Den vid Lycksele Häradsrätt pågående rättegång, som med lifligt intresse följes af hvarje sann fosterlandsvän, lemnar tydliga bevis hvilka svårigheter och uppoffringar åklagaremagtens fåtalige tjenare hafva att bekämpa och måste vidkännas, om lagens arm skall träffa de skyldige. Rättegångar utdragas tiotal af år — en ärlig men illa lönt åklagare ålägges att under rättegången förskottera rättegångskostnaderna, tills han blifver urståndsatt att målet fullfölja. Under det åverkan af skog i så stor skala bedrifves, försvinner för everldeliga tider en stor del af landets dyrbaraste egendom, för hvilken inkomsten söker sig väg i enskilda personers fickor. För att förekomma detta onda och så snart som möjligt göra ett slut derpå vågar jag vördsamt föreslå:

att skogsåverkan, som bedrifves för afsalu, må blifva förklarad för hvad den verkligen är: *tjufnad*.

Om remiss af denna min motion till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1868.

A. W. Wigardt.
